

# Observatori d'Ocupabilitat

## Gener de 2007 - Número 9

1. Un 2006 excel·lent per a l'economia i l'ocupació
2. Observatori del mercat de treball
  - 2.1 Evolució del mercat de treball
  - 2.2 Distribució de les ofertes segons l'especialitat
  - 2.3 Distribució de les ofertes segons les ocupacions
  - 2.4 Distribució de les ofertes segons els sectors
  - 2.5 Distribució geogràfica de les ofertes
  - 2.6 Distribució de les ofertes per trams retributius
  - 2.7 Distribució de les ofertes per edats dels candidats

## 1. Un 2006 excel·lent per a l'economia i l'ocupació

Les estimacions del creixement de l'economia espanyola per al 2006 que ha fet el Banc d'Espanya són excel·lents ja que apunten a un 3,8%, la qual cosa vol dir que l'activitat s'ha accelerat envers l'any anterior en què va ser del 3,5%. I no solament això, sinó que l'any va acabar amb un trimestre on es va accelerar encara més el ritme i ens ha fet entrar al 2007 amb una velocitat del 4% interanual. Tot això té una explicació ben evident. Per una banda, el comportament de les operacions amb l'exterior ha estat menys negatiu que als anys anteriors –han millorat les exportacions– i, per altra, la desacceleració que s'ha enregistrat en el consum de les famílies s'ha vist compensada per una millora en la inversió empresarial, sobretot en els béns d'equipament i amb el manteniment del ritme excepcional que porta la construcció en els darrers anys, que fins i tot ha augmentat en el quart trimestre.

El consum familiar ha perdut una mica de força, però el ritme de creixement encara ha estat del 3,7% (4,2% el 2005), en qualsevol cas, superior al de la renda disponible de les llars. Això vol dir que l'endeutament ha seguit creixent i que la taxa d'estalvi ha continuat reduint-se, malgrat l'alça dels tipus d'interès. Un dels factors explicatius d'aquest fet, ha estat sens cap mena de dubte el factor riquesa. En realitat, tant la borsa –que ha crescut un 35% el 2006–, com l'immobiliari han continuat generant un efecte d'optimisme en els consumidors que s'ha reflectit en aquestes dades. Val a dir que els preus de l'habitatge s'han anat desaccelerant gradualment, però encara són força rellevants. Per últim, cal recordar que el manteniment del creixement de l'ocupació a taxes altes i amb una remuneració pel damunt de la inflació, ha millorat les expectatives futures de les famílies, i n'ha incentivat el consum.

Treball: un any més a “primera divisió”

La creació de llocs de treball ha viscut un altre any de “primera divisió”. Segons l'Enquesta de Població Activa (EPA) de l'Instituto Nacional de Empleo (INE),

durant el 2006 el nombre d'ocupats ha augmentat de 687.000 a Espanya, amb un creixement del 3,56%. És cert que el ritme s'ha desaccelerat envers el 2005 (4,89%) però també ho és que el creixement de l'ocupació ha estat més equilibrat, tant des del punt de vista sectorial com territorial. Així, mentre el 2005 els serveis van generar més del 80% dels nous llocs de treball i la indústria va tenir un creixement negatiu, el 2006, serveis, construcció i indústria han aportat feina, si bé és cert, que en l'últim cas ha estat de manera molt residual (+31.000 persones). Pel que fa a les comunitats autònomes, totes presenten xifres positives, amb Madrid (+129.000 treballadors) i Andalusia (126.500) al capdavant, seguides de Catalunya, amb 92.800 i la Comunitat Valenciana, amb 86.500.

Com a dades curioses per destacar, hi ha el tomb que s'ha produït al quart trimestre amb la contractació indefinida. De fet, la meitat dels contractes fixos de l'any s'han fet entre octubre i desembre, fruit de la nova legislació que afavoreix la conversió de temporals a fixos. Així, mentre el 2005 els nous treballadors amb contractes fixos van representar el 37% del total, el 2006, han estat el 65%. Amb tot, la taxa de temporalitat segueix sent molt alta: el 33,8% dels assalariats.

Una altra fita important és que, per primera vegada a la història, Espanya supera els 20 milions d'ocupats i això fa que la taxa d'activitat millori quasi un punt envers l'any passat i se situï al 58,58%. Cal dir que a Catalunya som gairebé quatre punts per damunt, 62,36%, i Girona, que és la província capdavantera a Espanya, té el 66,56%. Així mateix, cal ressaltar que mentre els joves –menors de 30 anys– han ocupat 7 de cada 100 dels nous llocs de feina, la gent de més de 50 anys, n'han ocupat 22 de cada 100. Un fet veritablement sorprenent...

Estrangers: 60 de cada 100

Per últim, però no pas el menys important, el nombre de treballadors estrangers que han trobat feina supera per primer any als espanyols. De cada 100 nous llocs de treball, 60 han estat per a immigrants i 40 per a espanyols,

capgirant la proporció del 2005, on el 60/40 era a favor dels autòctons. Vist d'una altra manera, el creixement d'aquests ha estat de l'1,6% i el dels estrangers, del 18,7%. O, encara d'una altra: la xifra d'espanyols que han trobat feina el 2006 ha estat gairebé la meitat que el 2005 (277.000 davant 541.000), mentre els estrangers han passat de 352.000 a 410.000.

Més extrema és la proporció si ens fixem en la gent que s'incorpora al mercat laboral, els anomenats "actius" (gent de més de 16 anys disposada a treballar), en què de cada 100 de nous, 21 eren autòctons i 79, estrangers. El fet més preocupant d'aquesta forta progressió d'immigrants és que el mercat nacional no absorbeix tots els qui volen treballar. Així, dels 516.000 nous actius que han entrat el 2006, 106.000, és a dir, un 20%, no han trobat feina i això en uns moments d'eclosió del sector on més van, com és la construcció. Així, la taxa d'atur dels estrangers ha passat del 10,2% el 2005 al 12,0% el 2006, mentre la dels nacionals baixava del 8,5% al 7,7%

Catalunya: El pes de la construcció

L'EPA mostra com durant l'any 2006 s'han registrat augments de l'activitat (2,8%) i de l'ocupació (2,8%), tot i que inferiors als assolits al llarg de 2005. D'altra banda, la taxa d'atur ha augmentat una dècima (del 6,6% al 6,7%), atès que la desocupació ha incrementat del 3,4%.

A diferència de l'any anterior, el 2006 l'augment de l'ocupació ha estat protagonitzat per la construcció (82.200 ocupats més), un sector que ha concentrat el 88,6% dels nous ocupats estimats. Li segueixen l'agricultura (7.100) i els serveis (6.500). En canvi la indústria els ha disminuït (-0,4%; -3.000).

Altres dades que cal destacar del mercat laboral català són que gairebé el 12% dels ocupats treballen a temps parcial –percentatge que no ha variat en un any– mentre que el 26,4% dels assalariats tenen un contracte temporal –7 punts per sota de la mitjana espanyola. La temporalitat ha continuat augmentat en aquest

període i afecta, especialment, els joves ja que prop del 58% tenen un contracte d'aquestes característiques.

L'afiliació a la Seguretat Social mostra un creixement de l'ocupació una mica més baix del que ofereix l'EPA. El 2006 s'ha tancat amb un total de 3.338.604 persones afiliades, un 2,4% més respecte del mateix període de 2005. Els treballadors estrangers ja suposen el 12,2% del total de l'afiliació catalana –i el 14,6% dels aturats registrats. Cal remarcar que mentre el total de l'afiliació ha augmentat el 2,4%, l'afiliació d'estrangers ho ha fet en un 7,6%.

S'han extingit menys llocs de treball que l'any anterior (-3,6%; 810 extincions menys) gràcies a la favorable evolució dels acomiadaments individuals (-7%); les extincions per expedients de regulació d'ocupació, al contrari, han augmentat un 5%.

L'increment salarial un cop incorporades les clàusules de revisió de garantia salarial s'ha situat en el 3,43% (3,63% el 2005).

L'any 2007, i tenint en compte les previsions fetes per la Generalitat de Catalunya, s'espera un creixement del PIB del 3,2% que comportarà la creació de 85.700 nous llocs de treball equivalents a temps complet –un augment del 2,5% en termes relatius. També es preveu que la taxa d'atur se situï en el 6,0% (actualment del 6,7%).

Jordi Goula

## 2. Observatori del mercat de treball

Observatori del mercat de treball segons les dades del Servei de Selecció Professional.

### Evolució de la professió

Durant l'any 2006 ha continuat a un ritme excel·lent el creixement de les ofertes de treball rebudes al Col·legi, havent sumat un total de 1.232, davant les 950 del 2005. Això suposa un ritme d'augment del 29,6%, que s'ha accelerat en el quart trimestre.

Per especialitats, les més demandades corresponen a les anomenades indistintes que creixen cada any més de pressa que la mitjana. El 2006, ja suposen gairebé la tercera part del total (31,6%). Això s'explica perquè quan les empreses volen gent amb experiència, a moltes els és igual l'especialitat que tingui l'enginyer tècnic. D'altra banda, mecànics i elèctrics suposen la meitat de les demandes. Cal destacar també el creixement del 25% de demandes de l'electrònic, mentre a distància hi han els químics i gairebé residuals, els tèxtils. Quant als perfils, es manté pràcticament invariable la relació de gent amb experiència i sense (60/40). De les persones amb experiència destaquen els destinats a projectes d'instal·lació –el 25% del total–, seguits d'“oficina tècnica”. Cal assenyalar que doblen la demanda els “directors d'obra”, que se situen com el tercer perfil més demanat, seguit dels tècnics comercials. En els perfils sense experiència prèvia, el principal és l'oficina tècnica i destaca la forta pujada de la “direcció d'obra”.

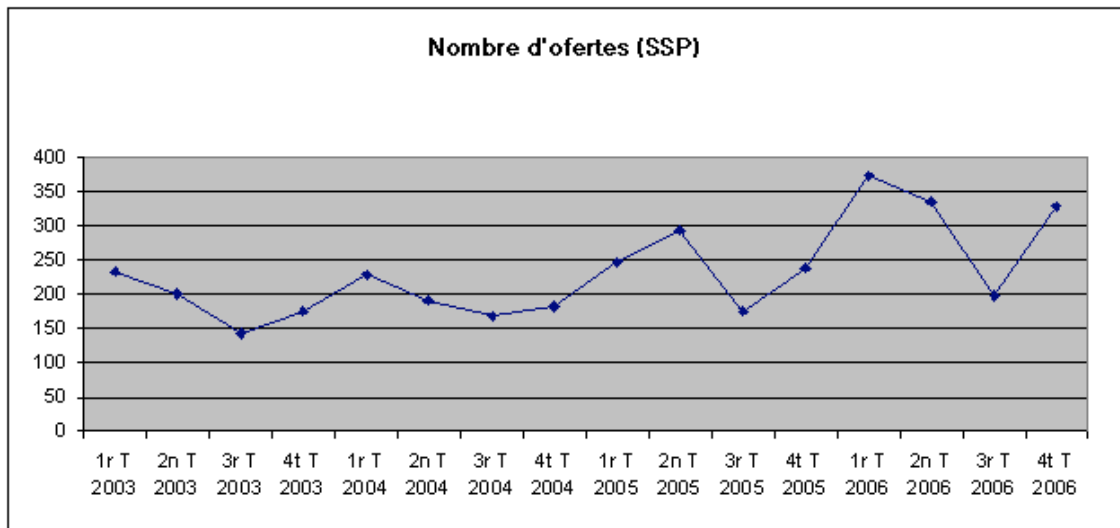
Pel que fa a la distribució geogràfica, malgrat que Barcelona copsa el 45,5%, segueix la desconcentració territorial. El Baix Llobregat i el Vallès Occidental tenen cada vegada més presència, mentre les demandes de fora de Catalunya

baixen clarament. Per edats, les diferències són mínimes d'un any a l'altre, el gruix se situa per sota dels 30 anys.

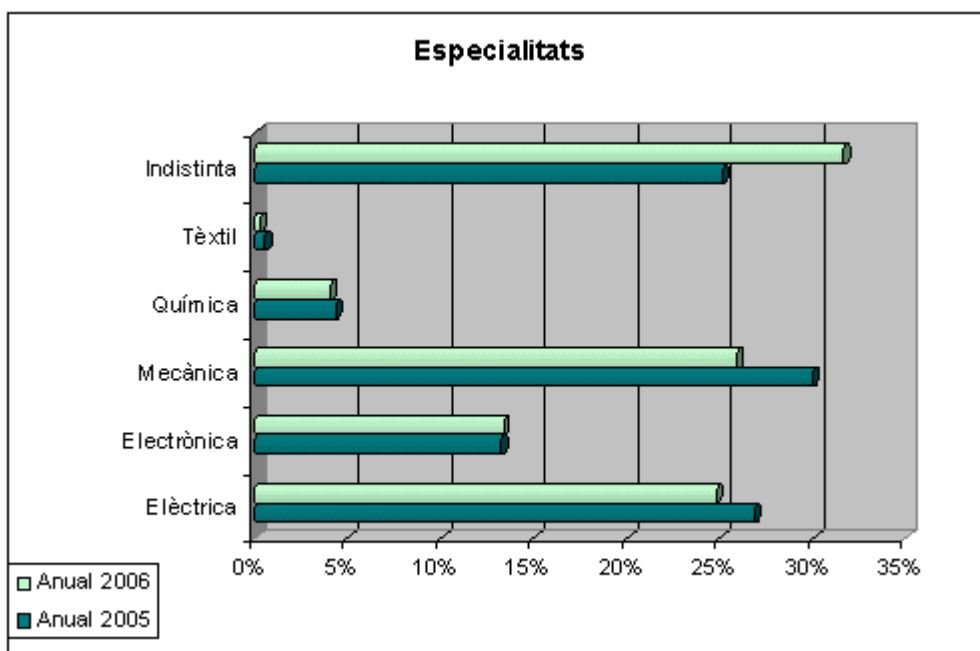
Els nivells salarials segueixen anant cap amunt. Mentre el tram més demanat es manté en el de 24.041 a 30.050 euros –la mitjana és una mica inferior– pugen els professionals dels trams superiors i baixen els dels inferiors. Així en els trams inferiors eren un 58,5% el 2005 i el 2006, el 54,2%.

Per sectors, les constructores copsen el 17% de les ofertes (segon lloc), malgrat la “maduresa” del sector després de tants anys de puja ininterrompuda. Com ja hem vist abans, la demanda general de mà d'obra de la construcció és fortíssima a Catalunya. De totes maneres, les enginyeries/instal·ladors segueixen al capdavant, amb un 19% i serveis, metal·lúrgic i automoció són els tres sectors que vénen immediatament al darrere.

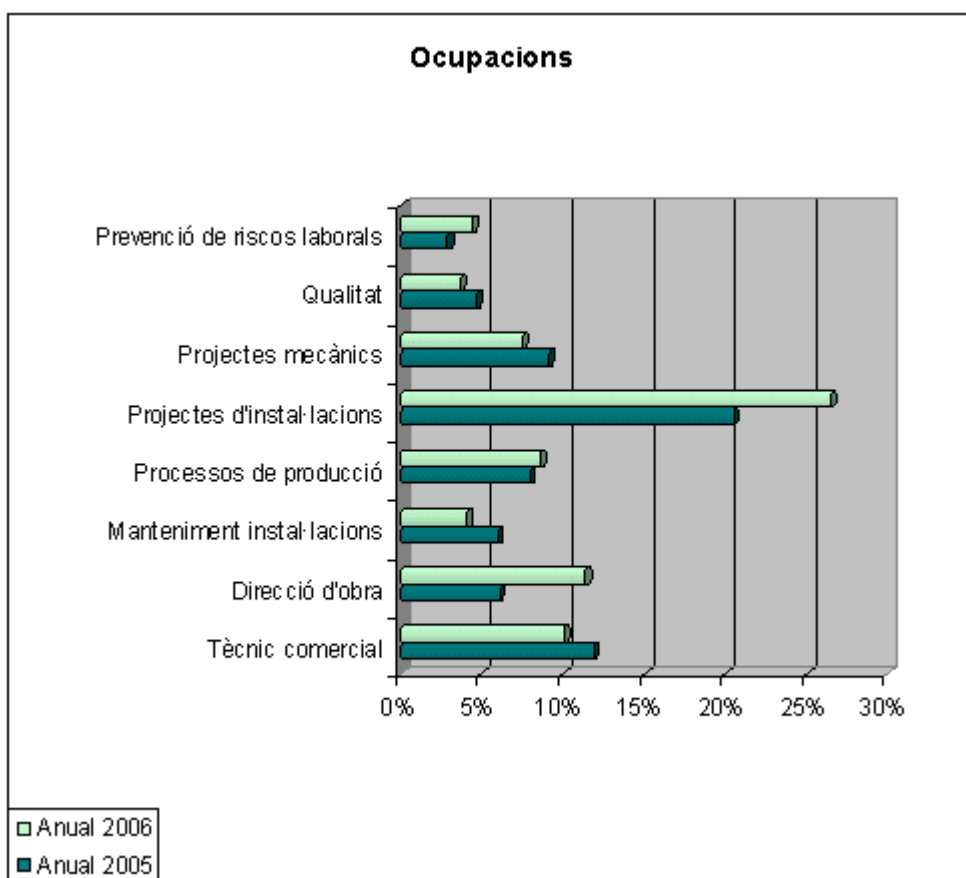
## 2.1 Evolució del mercat de treball



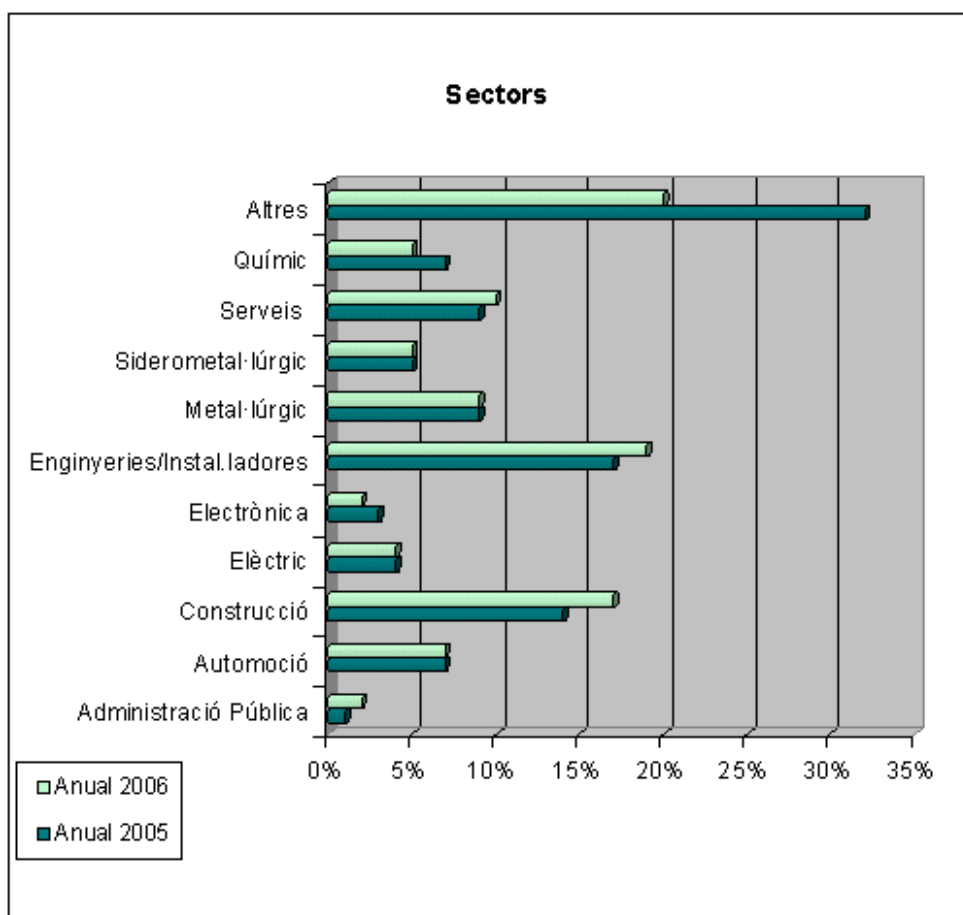
## 2.2 Distribució de les ofertes segons l'especialitat



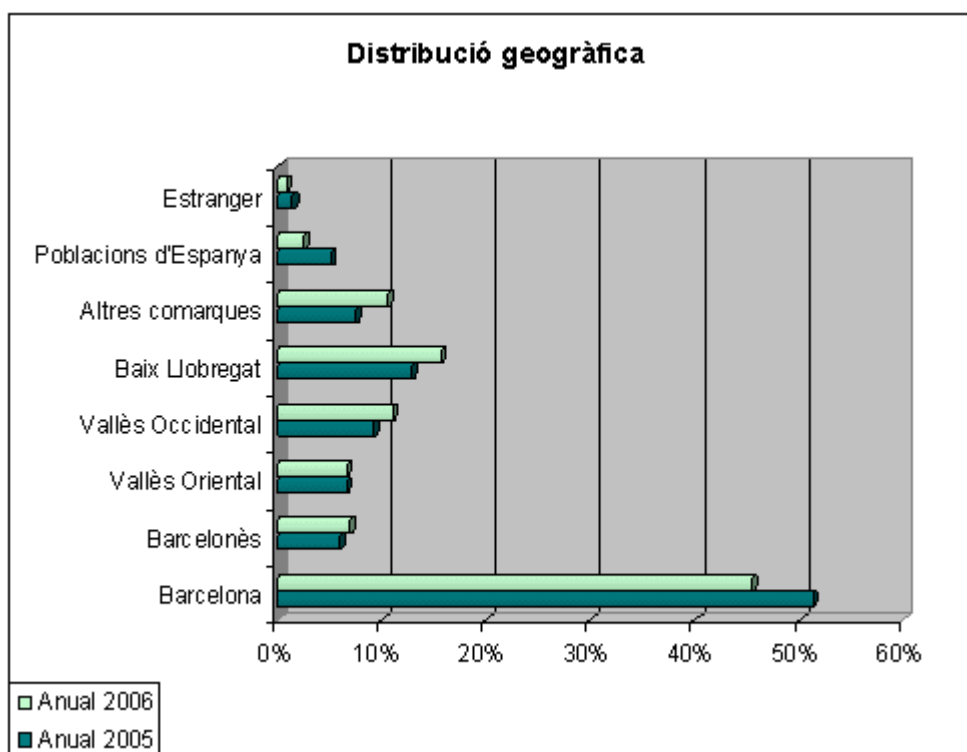
## 2.3 Distribució de les ofertes segons les ocupacions



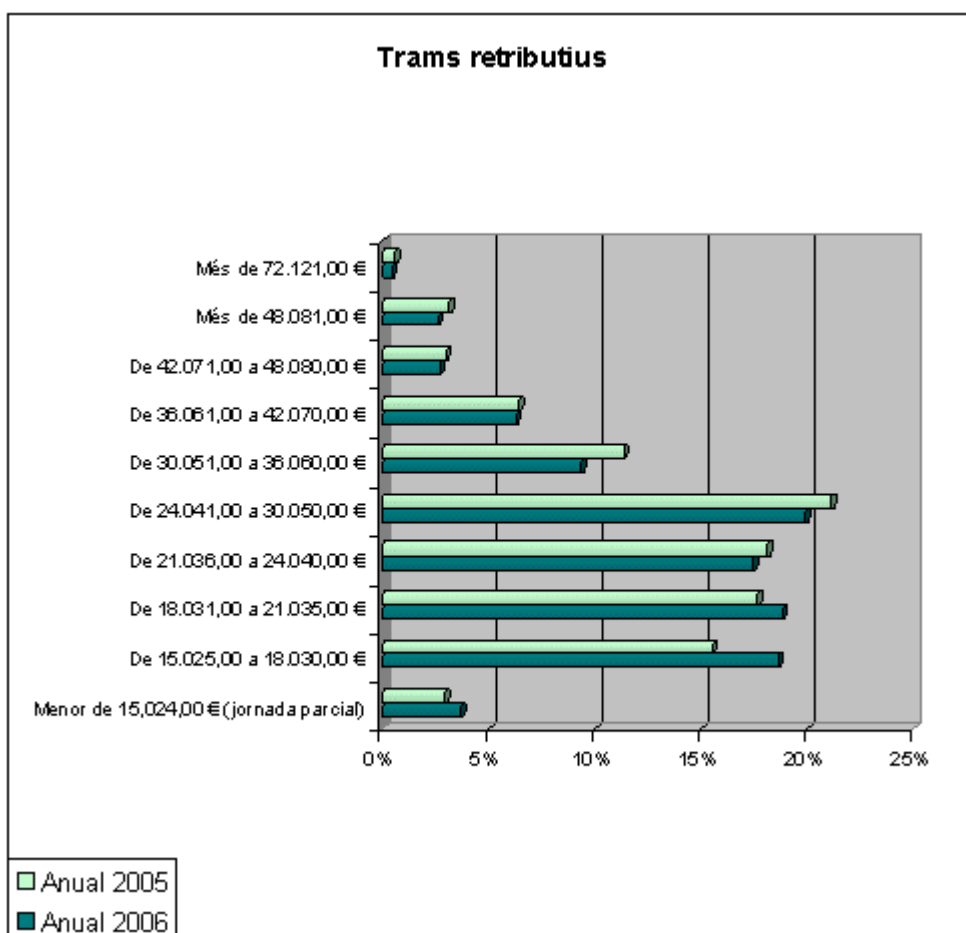
## 2.4 Distribució de les ofertes segons els sectors



## 2.5 Distribució geogràfica de les ofertes



## 2.6 Distribució de les ofertes per trams retributius



## 2.7 Distribució de les ofertes per edats dels candidats

